

Okur mektubu: Kundura işçisinden tavsiyeler

91 yılında ilkokul 3. sınıftayken kunduracı çıraklığı ile işçiliğe başladım. İşçilik hayatımda bazen başka fabrikalarda da çalıştım. Kendi deneyimim içerisinde birçok zaman direnen işçiler gördüm, pek çok direnişin içerisinde de yer aldım. Görebildiğim en büyük eksikimiz bir arada mücadele edememektir. Gerek bireysel gerekse küçük gruplar halinde mücadele ettik. Bu yüzden de yeterince iyi bir noktaya varamadık.

Biz işçiler genellikle günü kurtarmaya çabalıyoruz. İleriye bakıp ona göre planlar yapmıyoruz. Patronlar ise geniş planlar yapıyorlar. On yıl sonrasının yasasını şimdiden çıkarmaya çabalıyorlar.

Bir kundura kalfası, vahşi hayvan aleminde çitaya benzer. Çita hızlı koşup avını kapar. Fakat kaptığı avını ormanın kralı aslan (yani patron) kapıp yer. Aslandan kalanı ustabaşılar, aracılar kemirir. Biz çitalara ise (işçilere) eğer şanslıysak tencerenin dibi kalır.

Bu şanssızlığımızı kırmak için iki şey yapmalıyız: Birincisi, tek tek değil tüm işçiler beraber mücadele etmeliyiz.

Mücadelemizi sendikalarda, işyeri komitelerinde birleştirmeliyiz. İkincisi de önümüzü görebilmek için partimizde işçileri neyin beklediğini konuşup, tartışıp belirlemeli ve uzun soluklu planlar yapmalıyız.

Bir kundura işçisi